

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122272879
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122272879.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: X. Q., S.. XX.XX.XXXX, M. X. X.Á. XXX/XX, V. L., zastúpenej Centrum správnej pomoci Košice, so sídlom Tomášikova 147/3, 040 01 Košice, IČO: 51 847 124, o zaplatenie 9 927,35 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 (ďalej „právny predchodca žalobcu“) z titulu zlúčenia, sa žalobou doručenou súdu dňa 27. 03. 2022 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 9.927,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29. 08. 2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili dňa XX. XX. XXXX zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/príp. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 10.000,- Eur. Túto mala žalovaná splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 170,34 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 20.440,80 Eur. Do podania žaloby na súd uhradila žalovaná sumu 3.577,14 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, právny predchodca žalobcu ju listom zo dňa 27. 06. 2019 - predžalobná upomienka, vyzval k úhrade dlžných splátok s dodatočnou lehotou na plnenie viac než 30 dní s upozornením na možnosť úver zosplatiť ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19. 08. 2019 úver zosplatiť v súlade s bodom 9.2 zmluvných podmienok, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 23. 08. 2019 „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 9.927,35 Eur ako súčet predpísaných splátok do zosplatenia úveru (26 x 170,34 Eur = 4.428,84 Eur) a sumy splátok po zosplatení (9.075,65 Eur) mínus prijaté úhrady 3.577,14 Eur. Zároveň si žalobca uplatnil zákonný úrok z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 29.08.2019 (6. deň nasledujúci po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní) do zaplatenia.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č. k. 13Csp/21/2022 - 46 zo dňa 29.04.2022, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor. Navrhla, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú. Popiera tvrdenie žalobcu o výške jej dlhu v sume 9.927,35 Eur s príslušenstvom. Má za to, že žalobca

neuniesol dôkazné bremeno, čo sa týka posúdenia bonity a vynaloženia odbornej starostlivosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa - žalovanej splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1, 16 v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázala na to, že pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. bol opakovanne pokutovaný Slovenskou obchodnou inšpekciou aj Národnou bankou Slovenska za nedodržanie skúmania bonity spotrebiteľov pri poskytovaní úverov v rokoch 2013 aj 2015. Ide napr. o rozhodnutie NBS zo dňa 27.11.2018 č. NBS1-000-024-396, rozsudok NS SR zo dňa 26.06.2016 sp. zn. 7Sžo/61/2015, ktorým potvrdil rozhodnutie o uložení pokuty veriteľovi SOI zo dňa 07. 04. 2014, sp. zn. SK/0125/99/2014. Z predmetných rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že pracovníci veriteľa CFH pri skúmaní a nadiktovaní výdavkov klientov si svojvoľne udávali čísla podľa vlastného rozhodnutia, aby klient za každých okolností úver získal, bez ohľadu na jeho reálnu bonitu, tak ako sa to stalo aj v prípade žalovanej. Porušenie povinnosti, resp. hrubé porušenie povinnosti veriteľa s odbornou starostlivosťou skúmať bonitu spotrebiteľa má za následok, okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj to, že veriteľ nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru. Zároveň má žalovaná za to, že nedošlo ku platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, keďže žalobca nepreukázal, že by sa oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru mohlo dostať alebo sa dostalo do dispozičnej sféry žalovanej, teda nebolo preukázané, že úkon vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bol uskutočnený v súlade s § 565 a § 53 ods. 9 OZ a v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z tohto dôvodu žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu a nakoľko návrh bol súdu doručený dňa 27.03.2022 a konečná splatnosť úveru nastane 20.05.2027, žaloba bola podaná predčasne.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu poukázal ohľadom skúmania bonity žalovanej na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná tiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovala. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané. Žalovaná zároveň z titulu zamestnanca preukázala výšku jej mesačného príjmu a na druhej strane aj jej mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. V čase uzavretia zmluvy neexistoval žiadny legislatívny rámec stanovujúci konkrétne kroky, ktoré je veriteľ povinný v rámci posudzovania bonity dodržať. Posúdenie bonity postupom preto považuje žalobca za plne v súlade s právnymi predpismi. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.03.2020, sp. zn. 8Co/233/2019. Tiež poukázal na to, že žalovaná je v spore pasívna, doposiaľ nepredložila žiadne dôkazy a neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by žalobcov nárok na zaplatenie žalovanej sumy spochybňovali (viď § 151 CSP, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/40/2020 zo dňa 21.10.2020, z ktorého vyplýva, že ani v prípade spotrebiteľských sporov nie je súd oprávnený popierať skutkové tvrdenia za spotrebiteľa. Súd má byť nestranným rozhodcom v spore medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nemôže byť advokátom spotrebiteľa. Takýto postoj súdu narušuje princíp rovnosti zbraní, ktorý je upravený aj v prípade spotrebiteľských sporov. Ust. § 151 CSP o popieraní skutkových tvrdení protistrany z aplikácie spotrebiteľských sporov vylúčené nebolo.“

4. Žalovaná v duplike zotrvala na tom, že žalobu žiada v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Má za to, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a zároveň nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a z tohto dôvodu bola žaloba podaná predčasne. Čo sa týka skúmania jej bonity, žalobca nepredložil žiaden dôkaz, že postupoval v zmysle zákonných ustanovení a prihliadol na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čo bolo jeho povinnosťou podľa § 7 ods. 16, 17 zákona č. 129/2010 Z.z. Ku dňu podpisu úverovej zmluvy bol v prevádzke Spoločný register bankových informácií „SRBI“ - časť register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a Nebankový register klientskych informácií „NRKI“- časť register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., do ktorého dokonca poskytuje údaje aj samotný žalobca, pričom oba začali vykonávať činnosť od 01. 10. 2015. Čo sa týka vyjadrenia žalobcu, že žalovaná je v spore pasívna, a doposiaľ nepredložila žiadne dôkazy, a neuviedla skutočnosti, ktoré by žalobcov nárok spochybňovali, s uvedeným tvrdením nesúhlasí. V odpore spochybnila nárok žalobcu čo do výšky jednak z dôvodu možnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a tiež z dôvodu nesplnenia podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

5. Uznesením sp. zn. 13Csp/21/2022 zo dňa 17. 10. 2022 súd pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, na ktorú bola počas konania žalovaná pohľadávka postúpená. Pri pripustení zmeny subjektu súd skúmal splnenie zákonných podmienok v zmysle § 80 CSP.

6. Podaním doručeným súdu dňa 01. 12. 2022 právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju aj žalobcovu neúčast' na pojednávaní dňa 06. 12. 2022, a súhlasil s rozhodnutím vo veci bez ich účasti.

7. Podaním doručeným súdu dňa 05. 12. 2022 právny zástupca žalovanej ospravedlnil svoju aj žalovanej neúčast' na pojednávaní dňa 06. 12. 2022 a súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Má za to, že žalovaná v predošlých vyjadreniach účinne poprela, že by jej bolo doručené, resp. že by sa dostalo do jej dispozičnej sféry oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pričom žalobca nepreukázal opak, a teda z tohto dôvodu nedošlo ku vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Nesplätná pohľadávka veriteľa nemohla byť postúpená na žalobcu, ktorý teda nemôže byť aktívne vecne legitimovaný v tomto spore aj s poukazom na rozsudok NS SR z 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020 (R 6/2022).

8. Súd pojednával v neprítomnosti sporových strán v súlade s § 180 CSP. Vykonal dokazovania oboznámením sa s predloženými dôkazmi a to: zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24. 05. 2017, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informácie o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, zoznam dokladov k pôžičkám, predžalobná upomienka s fotokópiou doručky, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľad splátok a úhrad, projekt rozdelenia zliúčením - notárska zápisnica N 3283/2017 zo dňa 11. 12. 2017, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok (1OpP/44/2018) v znení dodatku č. 5, žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 16.09.2015, príloha č. 3 rámcovej zmluvy, výpis z účtu žalovanej, ďalej písomnými vyjadreniami právnych zástupcov strán sporu, pričom iné návrhy na dokazovanie neboli a zistil tento skutkový stav:

9. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že bola uzatvorená medzi Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako klientom dňa 24. 05. 2017. V zmluve sú osobné údaje žalovanej v rozsahu meno, priezvisko, rodné číslo, dátum narodenia, číslo OP, trvalé bydlisko, číslo na mobil, rodinný stav - vydatá, počet vyživovaných detí 0, typ klienta - zamestnanec v zahraničí, priemerný čistý mesačný príjem 1 000,- Eur, mesačné výdavky (splátky úverov, hypoték, lízingov) 160,- Eur, iné mesačné výdavky (SIPO, náklady na bývanie, telefón) 0,- Eur. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10 000,- Eur za nasledovných podmienok: fixná ročná úroková sadzba 17,90 %, výška mesačnej splátky 170,34 Eur, počet splátok 120, prvá splätá dňa 20.06.2017, ďalšie 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti 20.05.2027, celkové náklady spotrebiteľa 10 440,80 Eur, celková čiastka 20.440,80 Eur, RPMN 17,90 %, priemerná hodnota RPMN 9,68 %, najvyššia prípustná výška odplaty 19,62 %. Podľa čl. VIII. bod 1 zmluvy uzatvorením tejto zmluvy klient vyhlasuje, že všetky vyššie uvedené údaje týkajúce sa klienta sú úplné, pravdivé a berie na vedomie, že spoločnosť je oprávnená si overiť tieto údaje za účelom posúdenia schopnosti splácať spotrebiteľský úver a zistenia ďalších informácií, ktoré bude považovať v súvislosti so schválením tejto zmluvy za nevyhnutné. Podľa čl. IX bodu 9.2 zmluvy spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splätnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

10. Zo zoznamu dokladov k pôžičkám zo dňa 24. 05. 2017 vyplýva, že žalovaná k žiadosti o pôžičku predložila fotokópiu dokladu totožnosti (OP), výpis/y z účtu, kópiu výpisu zo živnostenského registra v Rakúsku. Z predloženého výpisu účtu za apríl 2017 vyplývajú aj iné výdavky, než žalovanou uvedených 160,- Eur, a príjem za opatrovanie „Pflegegeld“ nižší (840,- Eur) než v zmluve uvedený (1 000,- Eur). Z potvrdenia (č.l. 26) o obrate na účte žalovanej vyplýva jej príjem za marec 2017 v sume 840,- Eur.

11. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná pôžičku riadne nesplácala, poslednú úhradu vykonala dňa 03. 06. 2019. Spolu zaplatila 21 splátok á 170,34 Eur, t. j. 3577,14 Eur. Neuhradené zostali splátka č. 22 splätá dňa 20. 03. 2019 a nasledujúce.

12. V dôsledku omeškania žalovanej so splácaním ju právny predchodca žalobcu vyzval listom zo dňa 27. 06. 2019 na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 681,36 Eur s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, ak do 05.08.2019 nedôjde k úhrade. Žalovaná prevzala predmetnú zásielku dňa 10.07.2019, čo vyplýva z predloženej doručienky. Podľa tvrdenia žalobcu, nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19. 08. 2019 úver zosplatnil, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom zo dňa 23. 08. 2019 bez predloženia dokladu o jeho doručení žalovanej.

13. Z údajov v obchodnom registri vyplýva, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) bol dňa 01. 01. 2018 z obchodného registra vymazaný. Jedná sa o dobrovoľný výmaz - spoločnosť zanikla rozdelením, pričom právnym nástupcom podľa projektu rozdelenia sa v tomto konaní stala Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 Následne počas konania VÚB, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanej na Intrum Slovakia, s.r.o., čo vyplýva z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok v spojení so žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 16. 09. 2022.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 02.01.2017 do 31.05.2017 (ďalej v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

18. Podľa § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

19. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 04. 2018 vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=25.08.2016>>, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=25.08.2016>>, ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=25.08.2016>>, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

20. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=25.08.2016>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=25.08.2016>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=25.08.2016>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

21. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=30.11.2017>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,

b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,

c) výška splátky spotrebiteľského úveru a

d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

23. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

24. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

28. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku

zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

32. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

33. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., keďže jej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru (§ 1 ods. 2 tohto zákona). Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti teda ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaná ako spotrebiteľ - fyzická osoba, keď nekonala pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 OZ). Jedná sa teda o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ. Taktiež nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 10.000,- Eur, ktorá ho nesplácala riadne a včas v súlade so zmluvou, pričom spolu uhradila 3577,14 Eur.

34. Sporným v konaní zostalo: a) či pôvodný veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovanej v čase uzatvorenia zmluvy, b) či došlo k účinnému predčasnému zosplatneniu úveru v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ, c) aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore.

35. Ad a) Súd nemal z predložených listín preukázané splnenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. skúmanie schopnosti splácať úver dlžníkom s odbornou starostlivosťou, v dôsledku čoho veriteľ nie je oprávnený žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z.). Ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neobsahuje žiadnu výnimku zo zákonnej povinnosti veriteľa skúmať bonitu klienta v čase poskytovania úveru. V zmysle § 7 ods. 16 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je veriteľ povinný vynaloženie odbornej starostlivosti hodnoverne preukázať, teda nielen tvrdiť. Zákon ďalej hovorí v § 7 ods. 17 písm. b/ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, že veriteľ „posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=25.08.2016>>, ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=25.08.2016>>, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“ Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18. decembra 2014 (CA Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkausovej a spol.) článok 8 smernice 2008/48 ukladá veriteľovi povinnosť overiť úverovú bonitu spotrebiteľa, opierajúc sa o dostatočné informácie a neobmedzujúc sa iba na vyjadrenia spotrebiteľa, ktoré nie sú podložené. Poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveru schopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. V súvislosti s námietkou žalovanej vo vzťahu ku skúmaniu jej bonity žalobcu v podaní zo dňa 06.07.2022 poukázal na skutočnosť, že „občiansky preukaz občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná tiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti,

ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovala. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané. Žalovaná zároveň z titulu zamestnanca preukázala výšku jej mesačného príjmu a na druhej strane aj jej mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že žalobca nepredložil žiaden doklad o tom, že by pri skúmaní bonity žalovanej prihliadal v čase poskytnutia úveru na informácie získané z príslušných registrov v zmysle § 7 ods. 17 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (napr. Register spotrebiteľských úverov vedený NBS alebo Nebankový register spotrebiteľských úverov). Žalovaná na preukázanie svojho príjmu a výdavkov predložila výpis z účtu, v ktorom sú aj iné výdavky, nech deklarovaných 160,- Eur mesačne a príjem nižší (840,- Eur) ako v zmluve uvedených 1 000,- Eur. Súd potom dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by pri skúmaní bonity zisťoval a prihliadal na informácie získané o žalovanej z príslušných databáz, t.j. že by ako veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti žalovanej splácať úver, preto nemohol žiadať predčasné zosplatnenie úveru podľa § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 Z.z. a ak sa tak stalo, takýto úkon veriteľa je pre rozpor so zákonom absolútne neplatný v zmysle § 39 OZ.

36. Ad b/ S poukazom na zákonnú sankciu absolútnej nemožnosti požadovať jednorazové zosplatnenie úveru v zmysle § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 (viď bod 35 odôvodnenia) bolo nadbytočné skúmať splnenie zákonných podmienok zosplatnenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, pretože ak by aj boli splnené, predčasné zosplatnenie je neplatné s poukazom na § 39 OZ (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoCsp/13/2022- 173 zo dňa 29. 11. 2022). Nakoľko však uvedené žalovaná namietala, súd sa aj touto námietkou zaoberal.

37. Hoci žalobca tvrdil zosplatnenie úveru k 19. 08. 2019 a možnosť predčasného zosplatnenia bola v zmysle § 565 OZ dohodnutá v čl. IX bode 9.2 zmluvy, súd nemal preukázané účinné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že pre účinné zosplatnenie sa vyžaduje: 1/ existencia omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšia ako 3 mesiace, 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, 3/ doručenie oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Hoci právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú listom zo dňa 27. 06. 2019, doručeným jej dňa 10. 07. 2019, k úhrade nedoplatku na splátkach s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia, nepreukázal, že by žalovanej doručil predložené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23. 08. 2019, resp. že by sa dostalo do jej dispozičnej sféry, pričom účinky tohto úkonu nastávajú až doručením v zmysle § 45 ods. 1 OZ (R 4/2021). Následkom nesplnenia podmienok určených v § 53 ods. 9 OZ je neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

38. Ad c) Súd ďalej skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie. Predmetom konania je pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru, ktorá mala byť bankou postúpená na žalobcu na počas konania. V tomto prípade teda aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti súd pre úplnosť uvádza, že hoci pohľadávka uplatnená žalobou pôvodne vznikla zo zmluvy uzatvorenej medzi nebankovým subjektom (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovanou, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky, preto VÚB, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách (rovnako napr. Krajský súd Trenčín rozsudok sp.zn. 19Csp/28/2020 zo dňa 28. 10. 2020 v obdobnej veci).

39. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. taká pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Súd už vyššie skonštatoval, že považoval predčasné zosplatnenie úveru za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Ak ku dňu postúpenia pohľadávky (16.09.2022) nebol splatný celý úver (nedošlo k platnému zosplatneniu a konečná splatnosť úveru bola v zmluve určená na 20.05.2027), banka nemohla postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 525 ods. 2 OZ a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym

úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/23/2020 zo dňa 06. 08. 2020, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/36/2019 z 03. 12. 2019, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/13/2022 zo dňa 29. 11. 2022). V zmysle rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/2/2022 zo dňa 24. 02. 2022, nakoľko „neboli splnené predpoklady zosplatnenia úveru, potom nedošlo k splneniu podmienky podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ a § 92 ods. 8 zákona o bankách o postúpení pohľadávky, ktorá je splatná a preto nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky medzi VÚB, a.s. a žalobcom tak, ako to bolo konštatované v zmysle rozhodnutí NS SR R 60/2018 a R 4/2021.“

40. Z uvedených dôvodov súd nepovažoval žalobcu za aktívne vecne legitimovaného v spore, preto žalobu zamietol.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP tak, že priznal v spore úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.